

РЕШЕНИЕ

№ 5347

гр. София, 02.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 04.06.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **9330** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния и процесуален кодекс(ДОПК).

Делото е образувано по жалба на И. Д. Ш.,с ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], срещу Ревизионен акт (РА) № [ЕГН]/25.05.2011г., издаден от Т. В. П. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП – С., потвърден с Решение № 1595/16.09.2011г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при Централно управление на Националната агенция за приходите.

1.С РА е доначислен ДДС в общ размер на 11 581,55 лв. за периода от 15.01.2009 г. до 28.02.2010 г., ведно със съответните лихви за забава в общ размер на 2 410,85 лв. С жалбата се иска да бъде отменен само в частта за установени задължения за периода от 15.02.2009г. до 14.09.2009г. за доначисления за този период ДДС - в общ размер 7560,07лв. ведно със съответните лихви от 889,42 лв.

Становища на страните:

2.ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ мотивира искането си за частична отмяна по съображения , че достигането на оборота за регистрацията по ЗДДС е установимо още при подадената декларация за 2008г., но органите по приходите са бездействали и едва с Акт за регистрация № 220421000004650/02.032010г. е извършена служебна

регистрация. Сочат се нарушения по чл.114, ал.1 ДОПК - неспазване на тримесечния срок за извършване на ревизията.; нарушен бил чл.117 от същия кодекс, изискващ изготвяне на ревизионния доклад не по-късно от 14 дни от изтичане на срока на ревизията и чл. 274 ДОПК – продължено било извършването на ревизията извън определения срок без да има изискващото се по чл.114,ал.2 ДОПК продължаване на срока. Според жалбоподателя към 14.03.2011г. ревизионният доклад изобщо не бил готов, тъй като ревизията е продължила фактически до края на м. април 2011г. като доказателства за тези си твърдения привежда датата на връчването на РД – 29.04.2011г., и след срока на ревизията – 28.02.2011г.

4.Т. П. - ревизиращ орган, продължила да иска от жалбоподателя представянето на документи – така на 24.03.2011г. от сина на жалбоподателя на същия орган по приходите било предадено банково извлечение за 2008г. , на 12.04.2011г. са представени допълнително две служебни бележки - от 08.01.2009г. и от 05.01.2010г. от Химико-технологичния и металургичен университет. Като решително доказателство определя доказателството, че с изх. № 14-24-04-124/14.04.2011г. от същия орган по приходите е отправено искане до ТД на НАП С. за ползване на документ/досие от архив до сектор офис О. на ТД на НАП – С. по предходна ревизия - възложена със ЗВР № 1004539/31.05.2010г., приключила с РА № [ЕГН]/12.07.2010г. В случая РД е издаден на 14.03.2011г., като един месец по-късно са събрани доказателствата, необходими за изготвянето му. В тази връзка изтъква и издадено уведомление от 17.03.2011г. за изготвен ревизионен доклад и издаването на Заповед № К-1009426/18.03.2011г. , а впоследствие и друга такава заповед – от 25.05.2011г., на която дата е издаден и РА.

5.Жалбоподателят също изтъква и неправилно определено начало на ревизирания период – взет бил единствено пропускът на жалбоподателя да се регистрира по ЗДДС, след констатацията, за вярно, точно коректно и добросъвестно деклариране на получените суми в годишните данъчни декларации по чл. 50 от ЗДДФЛ. След като е декларирал в началото на 2009г. доходи над 50 х. лв., счита ,че отговорността е преминала към органите на НАП, които следвало да извършат предписаните от закона действия, бездействието продължило една година и едва след поредната годишна декларация е издаден служебно акт за регистрация. Счита, че следва да бъде данъчно-задължен само за периода, определен по последния акт – 12 месечен преди регистрацията. Твърди неизпълнение на задължението за информиране на органите по приходите. – чл. 3, ал.1 от закона за Националната агенция за приходите – „да обслужва данъкоплатците като им осигурява необходимата информация”, конкретно нямало публична информация, че ДДС се отнасял и за физически лица.

6.По жалбата му административен ред не били обсъдени доводите му за допуснатите закононарушения и неизпълнение на задължението на органите. В хода на съдебното производство и по същество жалбата се поддържа лично от жалбоподателя.

7.ОТВЕТНИКЪТ - директорът на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” чрез процесуален представител е оспорил жалбата и иска от съда да постанови отхвърлянето ѝ. Изложено е подробно становище по оспорването по делото, съответно на мотивите на решението при обжалването по административен

ред. Поддържа се, че след като в хода на проверката за регистрация по ЗДДС са констатирани обстоятелства, водещи до извод за задължителна регистрация по ЗДДС, правилно е разширен обхвата на ревизията, непознаването и неизпълнението на закона от страна на жалбоподателя не съставлявало основание за незаконосъобразност на РА в обжалваната част - периода преди този по акта за регистрация. Позовава се на обективно възникнало задължение за регистрация – по силата на закона, поради което не е влошено положението на жалбоподателя само поради разширяване на обхвата на данъчния период. Установените задължения не представлявали следствие от бездействие на администрацията. Позовава се на чл. 102, ал.3, т.1 ЗДДС като основание за начисление на задълженията за спорния период и обхвата на ревизията спрямо акта за регистрация по ЗДДС. Според ответника в случаите, когато лицето е било длъжно, но не е подало заявление за регистрация в срок се приемало, че лицето дължало данък за извършени от него облагаеми доставки за периода от изтичане на срока за подаване на заявление за регистрация до датата, на която е регистрирано от органа по приходите.

8. По делото са приети само писмени доказателства - по административната преписка както и подадените годишни данъчни декларации от жалбоподателя в качеството му на физическо лице.

Съдът като обсъди доказателствата по делото и служебно обжалвания по делото акт на основанията по чл. 160, ал.2 ДОПК, взе предвид доводите в жалбата и в решението на ответника, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По процедурата и допустимостта на жалбата:

9. Обжалваният по делото РА е издаден в ревизионното производство по реда на чл. 112 ДОПК, образувано със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) 1009426/02.11.2010г., връчена на 30.11.10г. на ревизираното лице, с която е възложено на К. П. и Т. П. – заемащи длъжности на главен и старши инспектори по приходите при ТД на НАП - С. да извършат ревизия за жалбоподателя и с обхват установяване на задълженията за ДДС за периода 15.02.2009г. до 30.09.2010г. ЗВР е издадена от Д. В. Плевненска, на длъжност началник сектор „Контрол“, при ТД на НАП С.. За компетентността на посоченото лице да издава ЗВР, както и на заповедта за определяне на компетентен орган № К 1009426 1/25.05.2010 г. – издадена от Е. К. Д., на длъжност началник на сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., съдът съобрази Заповед № РД – 01-6 / 04.01.2010г. на директора на ТД на НАП С., съгласно която на същата са възложени функциите на компетентен орган да издава заповеди за възлагане на ревизии по чл.112, ал.2, т.1 ДОПК. Компетентността на посочените органи не е оспорва по делото.

10. За резултатите от ревизията е издаден Ревизионен доклад /РД/ № 1009426 / 14.03.2011г. връчен на ревизираното лице на 29.04.2011г. срещу който не е подадено възражение. РД е подписан само от Т. П., за другия ревизиращ орган К. П. има данни в искане за определяне на друг компетентен орган е посочен като довод ползване на отпуск по болест.

11. Въз основа на РД и Заповед за определяне на компетентен орган /З./ № К 1100942611 / 25.05.2011 г., издадена от органа възложил ревизията, е издаден обжалвания по делото РА № [ЕГН] / 25.05.2011 г. от Т. П., определена за компетентен орган със заповедта.

12. РА е връчен на 28.06.2011г., срещу него е подадена жалба с дата 11.07.2011г. В рамките на срока по чл.155,ал.1 ДОПК – изтичащ на 16.07.2011г., е издадено Решение № 1595 / 16. 09. 2011г. от заемащия длъжността решаващ орган по смисъла на чл.155,ал.2 ДОПК при Централно управление на НАП - директор на Дирекция Обжалване и управление на изпълнението, съгласно редакцията на разпоредбата към тази дата.

13. Прието е в решението на ответника, че РА се обжалва по административен ред за доначислен ДДС в общ размер 11 587,55 лв. периода от 15.01.2009г. до 28.02.2010г. и лихви 2 410,85 лв. с искане за отмяната. С решението са приети за правилни изводите в мотивите на РА за установените задължения и е потвърден.

14. Решението е връчено на 20.09.2011г., а жалбата до съда е с дата 03.10.2011г., с оглед на което е подадена в срока по чл.156,ал.1 ДОПК. Предвид приетото за обхвата на обжалването по административен ред - на установените задължения с РА за всички данъчни периоди в обхвата на ревизията, както и предвид постановеното при оспорването по административен ред с решението на ответника – потвърждаване на РА изцяло, издаването на решението от компетентен орган, то са изпълнени и останалите изисквания за допустимост на жалбата до съда по чл.156,ал.1 и ал.2 ДОПК, за задължителната процедура на обжалването по административен ред и за обжалване пред съда на РА, който не е отменен при последното обжалване.

15. По изложените съображения жалбата по делото е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Правни изводи на съда по издаването на РА от компетентен орган и в съответната форма и спазването на процесуалните правила:

16. Съгласно чл.118, ал.1 ДОПК, установяването на задълженията за данъци се извършва с РА от органите по приходите по чл. 7, ал.1,т.4 от Закона за Националната агенция за приходите, а съгласно чл.110, ал.2 от същия кодекс, посочените задължения се установяват при ревизия. Ревизионното производство се образува със издаването на ЗВР, а правомощията на орган по възлагане на ревизия по чл.112, ал.2 ДОПК, възникват въз основа на изрично оправомощаване от директора на компетентната териториална дирекция – първоначално ТД на НАП – С.. По тези съображения, съдът намира, че ревизионното производство е законосъобразно образувано, предвид издаването на ЗВР от компетентен по орган по смисъла на чл. 112,ал.2 ДОПК орган. Предвид компетентността на този орган да възлага ревизии, то следва, че и заповедта за определяне на компетентен орган по издаването на РА, също е издадена от компетентен орган. ЗВР и за изменението ѝ имат предвиденото по чл.113, ал.1 съдържание.

17.Посочените в жалбата пороци на ревизионното производство действително се установяват по делото - извършени са процесуални действия по събирането на доказателства след датата на издаване РД - с изх. № 14-24-04-124/14.04.2011г. от органа по приходите е отправено искане до ТД на НАП С. за ползване на документ/досие от архив до сектор офис О. на ТД на НАП – С. . Но съдебната практика на Върховен административен съд не преценява същите като съществени така - Решение № 10566 /11.07.2013 по адм. дело № 3654/2013 на Върховен административен съд.В казуса по същото дело

първоинстанционният съд също е установил, че в РД е описано процесуално действие от 05.05.2010 год., което е последващо спрямо посочената в РД датата на издаването му - 20.04.2012 год., от което е направен извод за допуснат съществен порок на РД – липса на яснота за датата, на която е издаден РД. В съд е приел посочените доводи за неправилни, по съображения, че срокът по чл.117, ал.1 от ДОПК за издаването на РД е инструктивен и с изтичането му не се изчерпва по време надлежно делегираната материална компетентност за издаването му, изтичането му се отразявало единствено на годността на събраните след този момент доказателства. Също са изложени доводи, че по аргумент от чл.119, ал. 2 от ДОПК, РД е неразделна част от РА и неговата законосъобразност не подлежи на самостоятелен съдебен контрол, а се преценява във връзка с основанията за законосъобразност на РА, а при наличие на издадена от оправомощено лице заповед за определяне на компетентен орган, дори и да се приеме, че РД е издаден при липса на компетентност, то този извод би могъл да мотивира заключение за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на ревизионното производство и пороци във формата на РА, но не и заключение за липса на основание за издаването на РА.

18.По тези съображения, съдът следва да приеме допуснатите несъответствия в датата на издаването на РД и събирането на доказателства за несъществени и да преценява Рд съобразно неговото съдържание. РД съдържа подробни правни и фактически основания, както и опис на доказателствата към него, съответни на изискванията по чл.117,ал.2 ДОПК за съдържанието му. РД съдържа дата, според която е спазен срокът по чл.117,ал.1 ДОПК за издаването му - в 14-дневен срок от изтичането на срока за приключването на ревизията. РА от своя страна също съдържа подробни фактически основния и самостоятелни правни изводи за установеното с него, обсъдено е и възражението срещу РД, с оглед на което изцяло са изпълнени изискванията на чл.120, ал.1 ДОПК за съдържанието му, издаден е в срока по 119,ал.3 от същия кодекс.

19.РД и РА са издадени от компетентни органи - на които е възложено извършването на ревизията, по силата на което са компетентни по издаването на РД, както и по силата на изричното оправомощаване за издаването на РА, извършено от компетентен орган. РА е издаден и от орган по приходите, който заема посочената по чл. 118, ал.2 ДОПК вр. чл. 7,ал.1, т.4 от ЗНАП длъжност – главен инспектор по приходите. Съдът намира, че не е допуснато съществено процесуално нарушение поради неподписването на РД от един от членовете на ревизиращия екип, тъй като е подписан от мнозинството.

20.От изложеното и предвид цитираната съдебна практика, в процедурата по извършване на ревизията не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, доказателствата са събрани по предвидени в ДОПК способи - член 37 ДОПК – чрез искания за представяне на доказателства и писмени обяснения от задълженото лице, мотивите са изцяло основани на преценката по реда на чл. 37, ал.4 на събраните в хода на ревизията писмени доказателства. Видно от мотивите на издадените РА и РД, е изпълнено изискването по чл. 115, ал.2 ДОПК ревизиращите органи да установят всички факти, от значение за резултатите от ревизията и непосредствено да се запознаят с всички доказателства. Не е налице спор по фактите по делото, и представените в хода на ревизионното производство доказателства са приети и като доказателства пред съда – неоспорени от страните и съдът ги цени като такива.

21.Предвид изложеното за, компетентността, процедурата и съдържанието на актовете, съдът намира, че РА е издаден от компетентен орган и в предвидената форма, като не са допуснати нарушения на процесуалните правила в производството по издаването му и не са налице основания за обявяването му за нищожен.

По материалната законосъобразност на РА в обжалваната част, съдът констатира следното:

22.Процесните задължения за ДДС са доначислени и съответно установени като задължения към бюджета на основание чл.102, ал. 3, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 67, ал. 2 от същия закон. От фактическа страна е прието, че жалбоподателят е достигнал към 31.01.2009 г. облагаем оборот по смисъла на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец, въз основа на което за жалбоподателя е възникнало задължение в 14-дневен срок от изтичането на данъчния период да подаде заявление за регистрация.

23.Ревизията е възложена във връзка с извършена регистрация по инициатива на органа по приходите регистрация на жалбоподателя по ЗДДС - с Акт за регистрация № 22042100000465/02.03.2010 г. В хода на същата е установено и не се спори, че задължението за регистрация по ЗДДС е възникнало на по-ранна датата от посочената в този акт - към 14.02.2009 г., тъй като за периода 01.02.2008 г. - 31.01.2009 г. жалбоподателят е формирал облагаем оборот от 51501,65 лв. Този период не съвпада данъчния период по годишната данъчна декларация, който включва от м. 01.2008 до 31.12.2008г.

24.Органите по приходите са преценили като облагаем оборот само доходите от получените наеми и от упражняване на свободна професия, не са включили обсъдили като относими доходи, получени през м. 01.2008г. в данъчния период, който е взет предвид за целите на преценката към кой момент е следвало да се регистрира по ЗДДС.

25.Действително, жалбоподателят е декларирал за 2008г. приходи общо от 52651,55 лв. Но доколко този оборот е облагаем, е въпрос на конкретна преценка на според вида на приходите – облагаемите доставки по чл. 2 от

ЗДДС, както и изключенията, предвидени в закона. Следователно, установяването на облагаем оборот по смисъла на чл. 96, ал.1 ЗДДС е въпрос на преценка на конкретни доказателства, не може пряко да се изведе от годишна данъчна декларация. Приходите за м. 01.2008г. не са включени в преценката на органите по приходите по приложимостта на посочената разпоредба, съдът предвид забраната по чл.160, ал.5 ДОПК за влошаване на положението на жалбоподателя не следва да преценява облагаеми обороти извън посочения в РА период – от 02.2008г. до 2009г. Съдът следва да провери наличието на основание за възникване на задължението за регистрация по ЗДДС към 14.02.2009г. на жалбоподателя.

26.Предвид констатираното при ревизията за наличие на облагаеми обороти в размер на 51501,65 лв. към 31.01.2009г. като сбор от приходите за последните 12 месеца преди тази дата, то е възникнало задължение на жалбоподателя за регистрация по ЗДДС към 14.02.2009г., то правилно на посочените в РА основания е доначислен ДДС считано от тази дата.

27.Разпоредбата на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС предвижда задължителна регистрация при достигнат облагаем оборот от 50 000, 00 лв. за последните 12 последователни месеца преди текущия и при настъпването на това изискване всяко данъчно задължено лице е длъжно в 14-дневен срок от изтичането на данъчния период, през който е достигнало този оборот, да подаде заявление за регистрация. Посоченото задължение не е изпълнено. Основателни са доводите на ответника, че задължението за регистрация по ЗДДС възниква по силата на закона и в този смисъл на органите по приходи не е вменено задължение да уведомяват лицата при настъпване на предвидените в закона условия за регистрация по ЗДДС. Освен това наличието на посоченото задължение е въпрос на конкретна преценка, доколкото не се свързва с оборот по принцип, а с понятието „облагаем оборот”. Поради това неоснователни са доводи в жалбата за друг момент на възникване на задължението за регистрация на жалбоподателя по ЗДДС.

28.По изложените съображения жалбата по делото е неоснователна и съдът следва да постанови отхвърлянето ѝ. От ответника е направено искане за присъждане на разноски и съдът следва да присъди такива – в размер на 587,98 лв. – минималният размер на следващото се възнаграждение за един адвокат по чл.7, ал.2, т.3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения вр. чл. 8 от същата и на основание чл. 161, ал.1 ДОПК.

На основание изложеното и чл. 160, ал.1 от ДОПК Административен съд София-град Първо отделение, 12 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Д. Ш., с ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], срещу Ревизионен акт (РА) № [ЕГН]/25.05.2011г., издаден от Т. В. П. на

длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП – С., потвърден с Решение № 1595/16.09.2011г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при Централно управление на Националната агенция за приходите.

ОСЪЖДА И. Д. Ш.,с ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица] да ЗАПЛАТИ по сметка на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при Централно управление на Националната агенция за приходите сумата от 587,98 (петстотин осемдесет и седем лева и деветдесет и осем стотинки) лв.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с касационна жалба пред върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

Административен съдия: